

Critical Studies in Texts and Programs of Human Sciences, Institute for Humanities and Cultural Studies (IHCS)
Quarterly Journal, Vol. 24, No. 1, Spring 2024, 1-27
<https://www.doi.org/10.30465/CRTLS.2024.46051.2753>

Institutional and Structural Dimensions of the Knowledge Economy

A Critical Review on the Book *Knowledge-Based Economy: Fundamentals, Concepts, Methodology*

Mohammad Amir Rizvandi*, **Roohallah Aboojafari****

Mohammad Azimzadeh Arani***

Abstract

With the introduction of knowledge-based economy as a new form of economic development model, we have witnessed the publication of many books and research papers in recent years. One of these works is the book *Knowledge-Based Economics: Basics, Concepts, Methodology*, which was recently published, and this article introduces and reviews its content. In terms of content, according to the authors' emphasis on the importance of tacit knowledge and placing it in the focus of discussions, their approach to the knowledge-based economy can be considered evolutionary, and also considering the emphasis on institutions for the foundation of the knowledge-based economy, their analytical framework is institutional economics. The book is comprehensive, but it is not completely consistent

with the selected title in which the methodology is mentioned. Also, while the theories rely on statistical evidence, the oldness of the presented statistics makes it necessary to update the sources and reports used. There is no room for different views

* Ph.D. in Economics, Researcher of Technology Studies Institute, Tehran, Iran (Corresponding Author),
ma_rizvandi@yahoo.com

** Assistant Professor of Science and Technology Policy Making, Member of the Faculty of Technology Studies Institute, Tehran, Iran, aboojafari@tsi.ir

*** Assistant Professor of Energy Economics, Member of the Faculty of Niroo Research Institute, Tehran, Iran,
mazimzadeh@nri.ac.ir

Date received: 06/01/2024, Date of acceptance: 11/04/2023

Abstract 2

on the knowledge-based economy and the discussion about the complexities of intellectual property rights in the book. But in general, the book has been able to present the fundamentals and concepts of a knowledge-based economy to the audience in clear and simple language.

Keywords: Knowledge, Knowledge-Based Economy, Technology, Institution, Education.

JEL Classification: B52, D80, O33.

Extended Abstract

During recent decades, wealth creation and increasing productivity through knowledge have attracted the attention of economists and social science theorists. In the new model of development, knowledge has appeared as a dominant factor and main player in the production process and has become a new competitive advantage among individuals, organizations, and societies. The authors of the book "*Knowledge-based Economy: Basics, Concepts, Methodology*" by understanding the position of the evolution that occurred in the model of economic progress, are trying to expand the importance of this subject among academics as much as possible. According to their words in the preface of this book, they have tried to provide a little of the basic knowledge needed for the understanding of the knowledge revolution. This book was selected for review from the same angle due to the importance of its subject. The book "*Knowledge-based Economy: Basics, Concepts, Methodology*" was published by Farshad Momeni and Seyed Mohammad Baqer Najafi, the faculty members of Allameh Tabatabai University and Razi University respectively, in the fall of 2021 by Samt Press. This book includes a preface and five chapters. In the first chapter titled "historical review of human economic life", familiarity with the knowledge-based economy is provided through history. In the second chapter, a knowledge-based economy is introduced using its main features. The third chapter "fundamental characteristics of knowledge as the most important production factor in the knowledge-based economy" is dedicated to the description of the concept of knowledge. The fourth chapter "institution of education in the age of knowledge ", seeks to answer this question: what is the starting point and the most important initial steps in the transition to a knowledge-based economy? In the fifth chapter titled "knowledge-based economy and the structure of economic activities of society", the relationship between knowledge-based economy and economic structure is discussed, that is, what is the relationship between common economic activities in a society and the possibility of achieving a knowledge-based economy?

3 Abstract

In terms of the appropriateness of the title and content, the book lacks methodological topics. The concepts of knowledge and education are well discussed in the section of terminology explanation. However, there has been no discussion about the nature of the institution and the various views on the knowledge-based economy. One of the advantages of this book is the reliance of arguments on statistical evidence, but the old reports used in several parts of the book make it necessary to update the sources in its subsequent editions. Different parts of the book show that the authors look at the knowledge revolution and its developments from an institutional perspective. They warn that any reduction of the knowledge revolution and the knowledge-based economy to a hardware and superstructure change will result in the same thing that happened in the industrial revolution. In that period, the unsuccessful countries only paid attention to the hardware aspect of that economical, political, and cultural complex phenomenon, and the result was the lack of success in achieving the results of the industrial revolution and lagging behind European countries.

Therefore, it is necessary to identify the institutional prerequisites for realizing a knowledge-based economy. Since reaching a knowledge-based economy is subject to fundamental change in the economy and deep changes in the role of previous production factors and the overall structure of the economy- it actually means the occurrence of an economic transition- and during the transition process, a change happened in an object, concept or system from one state to another and a set of institutions turned into another, therefore the framework of the institutional economy that the authors have chosen to analyze the issue is an acceptable approach.

Also, the book is successful in explaining the results of the knowledge revolution, so that after reading it, the reader becomes aware of the importance of a knowledge-based economy and the great losses caused by ignoring it. But we can ask which knowledge-based economy and what roadmap? Are we facing a unique or diverse model for the knowledge-based economy? For example, the model that is being used in European countries with high wages and technology, will not necessarily be favorable for Iran. Although the authors do not explicitly categorize the knowledge-based economy and their approaches in this regard, their emphasis on implicit knowledge in different chapters of the book, it can be understood that they believe in evolutionary models that focus on the complexities of production, transfer, and knowledge application. The authors do not take a clear approach in important areas such as the strict protection of knowledge or its widespread dissemination, as well as adopting an approach towards innovation as the main element of knowledge-based economy. This issue can be

Abstract 4

considered in the next editions of this book. For example, if innovation is the core and driving force of the knowledge-based economy, what direction should the national innovation system take in Iran's economy, where we are faced with widespread unemployment? Overall, this book presents the basics and primary concepts of knowledge-based economics in a simple language and can be introduced as a textbook for knowledge-based economics, information economics, or selective subjects in economics at the undergraduate level.

Bibliography

- Azimi, NA. and S. Barkhordari (2008), *Identifying the foundations of the knowledge-based economy*, Tehran, National Research Institute for Science Policy (NRISP).
- Beniger, J. R. (1986), *The Control Revolution: Technological and Economic Origins of the Information Society*, Harvard University Press.
- Crawford, S. and E. Ostrom (1995), "A Grammar of Institutions", *The American Political Science Review*, vol. 89, no. 3, 582–600.
- Dequech, David (2006), "Institutions and Norms in Institutional Economics and Sociology", *Journal of Economic Issues*, vol. 40, no. 2, 473-481.
- Drucker, P. F. (1969), *The Age of Discontinuity: Guidelines to our Changing Society*, London: Pan Books.
- Enteziri, Y. (2012), *Analysis of university-industry interaction from the perspective of knowledge-based economy*, Tehran, Islamic Council Research Center.
- Godin, Benoît (2006), "The Knowledge-Based Economy: Conceptual Framework or Buzzword", *Journal of Technology Transfer*, vol. 31, no. 1, 17-30.
- Gurji, E. and M. Alipourian (2011), *Knowledge-based economy*, Tehran: Bavar-e-Adalat Press.
- Kaufmann, Daniel, A. Kraay, and Mastruzzi, M. (2004), "Governance Matters III: Governance Indicators for 1996, 1998, 2000, and 2002", *World Bank Economic Review*, vol. 18, 253-287.
- Kingston, William (2014), "Schumpeter and the end of Western Capitalism", *Journal of Evolutionary Economics*, vol. 24, no. 3, 449-477.
- Lundvall, B-A., P. Intarakumnerd, and J. Vang (2006), *Asia's Innovation Systems in Transition*, Edward Elgar, Cheltenham.
- Motevasseli, M. et al (2015), *Knowledge-based economy: examining the role of technology and innovation in economic development*, Tehran, Cheshmeh press.
- Momeni, F. and MB. Najafi (2021), *Knowledge-based economy: basics, concepts, methodology*, Tehran, organization for the study and compilation of humanities books of universities (SAMT).
- North, D. (1990), *Institutions, Institutional Change, and Economic Performance*, Cambridge: Cambridge University Press.
- OECD (1995), "The Implications of the Knowledge-Based Economy for Future Science and Technology Policies", *OCDE/GD*, vol. 95, no. 136, Paris: OECD.

5 Abstract

- Presidential Legal Assistant (2013), *The Law of the Fourth Program of Economic, Social and Cultural Development of the Islamic Republic of Iran*, Tehran, Deputy of Compilation, Revision and Publication of Laws and Regulations.
- Pritchett, L. (2001), “Where has all the Education Gone”, *The World Bank Economic Review*, vol. 15, no. 3, 367-391.
- Richter, Rudolf (2015), *Essays on New Institutional Economics*, Heidelberg: Springer.
- Rivero, O. (2007), *The Myth of Development*, M. Abdollahzadeh (trans.), Tehran, Akhtaran press.
- Rizvandi, M. A. et al. (2016), “Exploring the Definition of Institution: Assessing Recent Alternative Approaches in Defining Institution”, *JPBUD*, vol. 20, no. 4, 185-210.
- Samoff, J. (2007), “Education for all in Africa: Still a distant dream”, in: *Comparative education: The dialectic of the global and the local*, Rowman & Littlefield Publishers.
- Souzanchi Kashani, E. (2014), *Knowledge-based economy: reflection on concepts and theories*, Isfahan.
- Souzanchi Kashani, E. (2011), “Knowledge Based Economy: Approaches, Foundations and Implications”, *Science and Technology Policy Letters*, vol. 01, no. 1, 19-32.
- Stiglitz, J. (2017), “The coming great transformation”, *Journal of Policy Modeling*, vol. 39, 625-638.
- Stiglitz, Joseph (1999), “Public Policy for a Knowledge Economy”, *Remarks at the Department for Trade and Industry and Center for Economic Policy Research*, vol. 27, no. 3, London.

ابعاد نهادی و ساختاری اقتصاد دانشی

نقد کتاب اقتصاد دانش‌بنیان: مبانی، مفاهیم، روش‌شناسی

محمدامیر ریزوندی*

روح‌الله ابو‌جعفری**؛ محمد عظیم‌زاده آرانی***

چکیده

با طرح اقتصاد دانش‌بنیان به عنوان شکل جدیدی از الگوی توسعه اقتصادی، شاهد انتشار کتب و مقالات پژوهشی بسیاری طی سال‌های اخیر در داخل و خارج از ایران بوده‌ایم. یکی از همین آثار کتاب اقتصاد دانش‌بنیان: مبانی، مفاهیم، روش‌شناسی است که به تازگی منتشر شده است و مقاله حاضر به معرفی و نقد محتوای آن می‌پردازد. از نظر محتوایی، با توجه‌به تأکید نویسنده‌گان بر اهمیت دانش‌ضمنی و قراردادن آن در کانون بحث‌ها می‌توان رویکرد آن‌ها به اقتصاد دانش‌بنیان را تطوری دانست و هم‌چنین، نظر به تأکید بر نهادها برای بسترسازی اقتصاد دانش‌بنیان، چهارچوب تحلیلی آن‌ها اقتصاد نهادی است. کتاب از جامعیت خوبی برخوردار است، اما به‌طور کامل منطبق با عنوان انتخابی، که از روش‌شناسی در آن نام برده شده، نیست. هم‌چنین، ضمن اتكای نظریه‌ها بر شواهد آماری، اما قدیمی‌بودن آمار ارائه‌شده روزآمدسازی منابع و گزارش‌های مورداستفاده را ضروری می‌کند. جای دیدگاه‌های مختلف به اقتصاد دانش‌بنیان و بحث درباره پیچیدگی‌های حقوق مالکیت دانش نیز در کتاب خالی است، اما درکل کتاب توانسته است با زبانی روش‌نم و ساده مبانی و مفاهیم اقتصاد دانش‌بنیان را به مخاطبان ارائه کند.

* دکتری اقتصاد، پژوهش‌گر پژوهشکده مطالعات فناوری، تهران، ایران (نویسنده مسئول)،
ma_rizvandi@yahoo.com

** استادیار سیاست‌گذاری علم و فناوری، گروه اقتصاد دانش‌بنیان، پژوهشکده مطالعات فناوری، تهران، ایران،
aboojafari@tsi.ir

*** استادیار اقتصاد انرژی، گروه اقتصاد برق و انرژی، پژوهشگاه نیرو، تهران، ایران، ir.mazimzadeh@nri.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۰/۱۶، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۱/۲۳

کلیدواژه‌ها: دانش، اقتصاد دانشبنیان، فناوری، نهاد، آموزش.

طبقه‌بندی JEL: D80, B52, O33

۱. مقدمه

طی دهه‌های اخیر، ثروت‌آفرینی و افزایش بهره‌وری به کمک دانش توجه اقتصاددانان و نظریه‌پردازان علوم اجتماعی را به خود جلب کرده است، به‌نحوی که شاهد نگارش کتب و مقالات بسیار و انتشار مجلات پژوهشی تخصصی جدید (نظیر مجله اقتصاد دانشی اشپرینگر) در مقام تبیین و واکاوی الگوی جدید توسعه و پیشرفت بوده‌ایم. در الگوی جدید توسعه، دانش در مقام عامل مسلط و نقش آفرین اصلی در فرایند تولید ظاهر شده و نقش عوامل پیشین تولید نظیر نیروی کار یدی را کمزنگ کرده و به مزیت رقابتی جدید میان افراد، سازمان‌ها، و جوامع بدل شده است. انتخاب کتاب حاضر برای نقد و بررسی نیز از همین زاویه و بنابر اهمیت موضوع آن صورت گرفته است. درواقع، پی‌آمدهای انقلاب دانشی ما را ناگزیر به رویارویی با آن و واکاوی هرچه بیش‌تر ابعاد آن ساخته است، از جمله اهمیت نیروی کار ارزان، انرژی‌های فسیلی، و مواد اولیه خام، که زمانی مزیت رقابتی کشورهای در حال توسعه در دادوستد با کشورهای توسعه‌یافته بودند، امروزه در امر تولید بهشت کاهش یافته (ریورو ۱۳۸۷: ۱۳) و قیمت نسبی آن‌ها دربرابر نهاده جدید تولید یعنی دانش افول چشم‌گیری داشته است. این موضوع درکنار واردشدن دانش در تابع تولید و افزایش فرصت‌های نوآوری در جوامع دانشبنیان به ارتقای بهره‌وری و رشد اقتصادی در این کشورها منجر شده است. مجموعه پی‌آمدهای انقلاب دانایی باعث شده طی سالیان اخیر شاهد ظهور قطب‌های جدید ثروت و قدرت در جهان، خارج از اروپای غربی و آمریکای شمالی، باشیم، هم‌چون چین، هند، مکزیک، و برزیل. لذا می‌توان گفت که با وجود تحولات رخداده در جهان طی دهه‌های اخیر در یک نقطه عطف تاریخی برای ایران نیز به سر می‌بریم، به‌نحوی که با درک اقتضائات اقتصاد دانایی می‌توانیم شاهد جهش خلق ثروت در کشور باشیم، یا در مقابل، غفلت از شرایط نوین جهان می‌تواند شکافی بین ایران و کشورهای دانشبنیان رقم زند که به مراتب عمیق‌تر از فاصله ادوار گذشته باشد، کما این‌که مطابق گزارش‌های سالیان اخیر مؤسسه لگاتوم (Legatum Institute) اختلاف سطح رفاه میان کشورهای غنی و فقیر جهان به بالاترین حد خود رسیده است و شاهد واگرایی هرچه بیش‌تر میان کشورها هستیم. در ایران نیز از برنامه چهارم توسعه توجه سیاست‌گذاران به الگوی جدید معطوف شد و برای نیل به دستاوردهای آن سیاست‌گذاری‌های

عدیله‌ای صورت گرفت، اما همچنان تا رسیدن به اقتصادی دانشبنیان راه درازی باقی است. نویسنده‌گان کتاب اقتصاد دانشبنیان: مبانی، مفاهیم، روش‌شناسی نیز در همین جهت با درک جایگاه تحول رخداده در الگوی پیشرفت اقتصادی سعی دارند تا اهمیت موضوع را در میان دانشگاهیان هرچه بیشتر گسترش داده و به‌گفته خود در پیش‌گفتار کوشیده‌اند تا «اندکی از آگاهی‌های پایه‌ای موردنیاز برای فهم عالمانه انقلاب دانایی فراهم کنند». لذا اهمیت موضوع کتاب (انقلاب دانایی و اقتصاد دانشبنیان) ازسویی و پیش‌گامی این کتاب در طرح مسئله در قالب متنی دانشگاهی ازسوی دیگر آن را سزاوار نقد و بررسی بیشتر کرد.

درادامه، به نقد این کتاب با سازماندهی زیر می‌پردازیم: پس از مقدمه حاضر، در بخش دوم به معرفی کلی اثر و فصول آن می‌پردازیم. سپس، خاستگاه شکل‌گیری مفهوم اقتصاد دانشبنیان و پیشینه کتاب حاضر ارائه می‌شود. بخش چهارم به نقد شکلی کتاب اختصاص دارد. در بخش پنجم، به نقد محتوایی کتاب از چند بعد می‌پردازیم و در دو قسمت پایانی، جمع‌بندی مقاله و پیش‌نهادهایی برای اصلاح در چاپ‌های بعدی ارائه می‌شود.

۲. معرفی اثر

کتاب اقتصاد دانشبنیان: مبانی، مفاهیم، روش‌شناسی به قلم فرشاد مؤمنی، عضو هیئت‌علمی دانشگاه علامه طباطبایی، و سید محمد باقر نجفی، عضو هیئت‌علمی دانشگاه رازی، از سوی انتشارات سمت در پاییز ۱۴۰۰ به چاپ رسیده است. قطع کتاب وزیری و حجم آن ۱۹۳ صفحه است. کتاب در قالب یک متن درسی و برای استفاده دانشجویان در مقاطع کارشناسی برای درسی نظری موضوعات انتخابی در علم اقتصاد و حوزه‌هایی همچون اقتصاد دانشبنیان و اقتصاد اطلاعات تدوین یافته است.

۱.۲ ساختار کتاب

این کتاب شامل یک پیش‌گفتار و پنج فصل است و هر فصل با مجموعه‌پرسش‌هایی به پایان می‌رسد.

در فصل اول با نام «مروی تاریخی بر زندگی اقتصادی بشر» بستر آشنایی با اقتصاد دانشبنیان از رهگذر تاریخ فراهم می‌شود. برای این منظور، دوره‌های مختلف زندگی اقتصادی بشر در طول تاریخ معرفی و ویژگی‌های اصلی آنها همچون مهم‌ترین عامل تولید و خلق ارزش افزوده در آن دوره بر شمرده می‌شود و در آخر به پیش‌نیازها و تجربیات هریک از ادوار اقتصادی اشاره می‌شود.

در فصل دوم با نام «مهمترین ویژگی‌ها و مفاهیم بنیادی اقتصاد دانش‌بنیان»، چنان‌که از نام آن بر می‌آید، به معرفی اقتصاد دانش‌بنیان با استفاده از ویژگی‌های اصلی آن پرداخته می‌شود. در قسمت دیگر این فصل، اقتصاد دانش‌بنیان به مثابه یک نظام زندگی اجتماعی مطرح شده، به این معنا که همه جنبه‌های زندگی آدمی را در بر می‌گیرد و لذا «تقلیل آن در جامعه می‌گردد» (مؤمنی و نجفی ۱۴۰۰: ۵۲). رویکرد نهادی به مسئله نیز در این فصل در چند جایان می‌شود، بدین نحو که «فرصت‌های ارائه شده توسط اقتصاد دانش‌محور همگی فرصت‌های بالقوه‌اند و تحقق عملی این فرصت‌ها و بهره‌مندشدن از آن‌ها مستلزم تغییرات نهادی است» (همان).

فصل سوم با عنوان «ویژگی‌های بنیادی دانش به عنوان مهمترین عامل تولید در اقتصاد دانش‌محور» به شرح مفهوم دانش اختصاص دارد، چراکه مهمترین عامل تولید در هر دوره‌ای ساختار اقتصادی و اجتماعی و نظام زندگی جمعی را تغییر می‌دهد. لذا برای شناخت هرچه بهتر ادوار اقتصادی می‌بایست مهمترین عامل تولید آن‌ها را شناخت و در اقتصاد دانش‌بنیان مهمترین عامل تولید دانش و کاربرد آن یعنی فناوری و نوآوری است. برای این منظور، در این فصل، به تعریف دانش، انواع آن، و ارتباطش با اطلاعات پرداخته می‌شود و در هم‌تینیگی علم و عمل تبیین می‌شود. سپس، مهمترین ویژگی‌هایی که دانش در فرایند رشد ایفا می‌کند مورد بحث قرار می‌گیرد و تلاش می‌شود تا با شناخت ویژگی‌های دانش و فرایند تولید آن برخی از پیش‌نیازهای تحقق اقتصاد دانش‌بنیان شناسانده شود.

در فصل چهارم، ذیل نام «نهاد آموزش در عصر دانایی» درپی پاسخ به این پرسش است که در گذار به اقتصاد دانش‌بنیان و تحقیق‌بخشیدن به آن نقطه عزیمت و مهمترین گام‌های آغازین کدام است؟ نویسنده‌گان پاسخ را در نهاد آموزش به عنوان مهمترین نهاد مؤثر بر تحقق اقتصاد دانش‌محور می‌دانند. بدین منظور، معنای اصلاح راستای آموزش و ضرورت و پیش‌نیازهای آن توضیح داده می‌شود و ضمن بیان ویژگی‌های مهم اقتصاد دانش‌بنیان، که به آموزش مربوط می‌شوند، سازوکار تأثیرگذاری آموزش بر تحقق اقتصاد دانش‌محور تشریح می‌شود.

در فصل پنجم با نام «اقتصاد دانش‌بنیان و ساختار فعالیت‌های اقتصادی جامعه» به ارتباط اقتصاد دانش‌محور با ساختار اقتصادی پرداخته می‌شود، بدین معنا که بین فعالیت‌های اقتصادی رایج در یک جامعه و امکان دست‌یابی به اقتصاد دانش‌بنیان چه ارتباطی برقرار است. برای این منظور، ابتدا ساختارهای اقتصادی رایج از منظر مولبدبودن معرفی می‌شوند و این‌که پی‌آمدی‌های ساختارهای مولد و نامولد برای خلق دانش چیست. سپس، به این سؤال پاسخ داده می‌شود که

آیا الگوی جدید اقتصادی باعث کاهش اهمیت فعالیت‌های تولیدی و افزایش جایگاه فعالیت‌های خدماتی شده است؟

۳. خاستگاه و سابقه اثر

اگر در پی ردبایی ادبیات اقتصاد دانش‌بنیان برآییم، دست‌کم می‌بایست تا دهه ۱۹۶۰ به عقب بازگردیم. مفهوم مذکور در آمریکا متولد شد، چنان‌که خاستگاه واژه‌های هم‌چون «جامعه دانشی» یا «اقتصاد اطلاعات» نیز آمریکا بود. جیمز بنیگر طی تحقیقی ۷۵ واژه تخصصی را در این حوزه شناسایی کرد که بین سال‌های ۱۹۵۰ تا ۱۹۸۴ ابداع شده بودند. یکی از این ۷۵ مورد ترکیب «اقتصاد دانشی» است که طی بررسی او نخستین بار در سال ۱۹۶۲ به کار گرفته شده است (Beniger 1986). پیتر دراکر، نویسنده و نظریه‌پرداز اتریشی عرصه اقتصاد و مدیریت، نیز سهم قابل توجهی در ترویج این مفهوم داشت. او در سال ۱۹۶۹ در کتاب عصر انتصال از تعبیر اقتصاد دانشی استفاده کرد. البته تعبیر اقتصاد دانش‌بنیان پس از شکل‌گیری تا چند دهه در ازرا و حتی فراموشی به سر برد، تا این‌که بار دیگر در دهه ۱۹۹۰ و البته این بار در اروپا ظهوری دوباره اما دائمی و فراگیر یافت. این تجدیدحیات تاحدودی به‌واسطه محدودیت‌های موجود در نظام ملی نوآوری و چهارچوب مفهومی‌ای بود که سیاست‌های علم و فناوری را هدایت می‌کرد. افرادی که در حوزه نظام ملی نوآوری به فعالیت و تحقیق اشتغال داشتند در دو دسته کلی قرار می‌گرفتند: کسانی که بر تحلیل نهادها تمرکز داشته و در تلاش بودند تا شیوه‌ای که کشورها بدان نحو نظام ملی نوآوری خود را سامان داده‌اند دریابند (هم‌چون نلسون) و گروه دوم بیش‌تر از جنبه نظری بر داشت و خود فرایندِ یادگیری (یادگیری از طریق انجام، یادگیری از طریق استفاده، و ...) تمرکز داشتند (هم‌چون لاندوال). مفهوم اقتصاد دانشی حاصل تلاش‌های گروه دوم است (Godin 2006: 18).

در ادامه، سازمان همکاری و توسعه اقتصادی و بانک جهانی با انتشار اسناد و گزارش‌های متعدد، برگزاری نشست‌ها، و معرفی شاخص‌های کمی نقش مهمی در فراگیرسازی و جالانداختن این مفهوم ایفا کردند. نخستین گام‌ها در استفاده فراگیر از مفهوم اقتصاد دانش‌بنیان در سازمان همکاری و توسعه اقتصادی به سال ۱۹۹۵ بازمی‌گردد که در سندی به نام «پی‌آمدۀ اقتصاد دانش‌بنیان برای سیاست‌های آتی علم و فناوری» آمده بود. سند مزبور، که مفهوم اقتصاد دانش‌بنیان را در عنوان خود داشت، دو موضوع را مورد بحث قرار داده بود: نظریه جدید رشد و عملکرد نوآوری (OECD 1995). درباره موضوع نخست گفته شده بود علم اقتصاد تاکنون نتوانسته است به درک مناسبی از نیروها و عواملی که رشد بلندمدت را رقم می‌زنند دست یابد.

نظریه قدیم رشد بر عوامل سنتی نیروی کار، سرمایه، مواد خام، و انرژی تمرکز داشت، اما نظریه جدید رشد، که توسط اقتصاددانانی همچون رومر، گروسمن، هلپمن، و لیپسی تکوین و بسط یافت، دانش را به عنوان عامل دیگر تولید اضافه کرد (ibid.:3).

در ایران نیز طی دهه‌های اخیر مفهوم اقتصاد دانش‌بنیان و سیاست‌گذاری برای تحقق آن به برنامه‌های پنج‌ساله توسعه راه یافته است. مشخصاً از «برنامه چهارم توسعه» در سال ۱۳۸۴ اقتصاد دانش‌بنیان به‌طور رسمی وارد برنامه‌های توسعه گردید. بخش اول قانون برنامه چهارم «رشد اقتصاد ملی دانایی محور» نام داشت که در فصل چهارم آن با عنوان «توسعه مبتنی بر دانایی» ذیل مواد قانونی متعددی به سیاست‌گذاری برای بهره‌برداری از دستاوردهای انقلاب دانایی پرداخته شده بود. از آن زمان، قوانین و سیاست‌های بسیاری جهت دگرگونی اقتصاد ایران تنظیم شده است، اما با گذشت قریب به هفده سال مطابق رتبه‌بندی‌های پیشین بانک جهانی یا شاخص‌هایی نظیر میزان صادرات محصولات کارخانه‌ای و شاخص نوآوری جهانی کماکان در جایگاه مناسبی قرار نداریم. تبیین چیستی اقتصاد دانش‌بنیان، چگونگی گذار به آن، و چرایی ناکامی تحقق مطلوب آن در ایران رسالت محققان ایرانی و خاستگاه شکل‌گیری کتب و مقالات در این عرصه بوده است.

اگر از ترجمه و انتشار اسناد و گزارش‌های سازمان همکاری و توسعه اقتصادی به فارسی بگذریم و صرفاً به کتبی که پیش از این درباره اقتصاد دانش‌بنیان تألیف شده‌اند اشاره کنیم، برخی از آن‌ها عبارت‌اند از: شناسایی بنیان‌های اقتصاد دانش‌بنیان نوشته ناصرعلی عظیمی و سجاد برخورداری (۱۳۸۸)، اقتصاد دانایی محور تألیف ابراهیم گرجی و معصومه علیپوریان (۱۳۹۱)، اقتصاد دانش‌بنیان: تأملی در مفاهیم و نظریه‌ها نوشته ابراهیم سوزنچی کاشانی (۱۳۹۳) و اقتصاد دانش‌بنیان: بررسی نقش فناوری و نوآوری در توسعه اقتصادی به قلم جمعی از اقتصاددانان ایرانی (۱۳۹۵). نویسنده‌گان کتاب مورد نقد مقاله حاضر نیز در همین جهت گام نهاده و تلاش کرده‌اند تا با تدوین کتابی درباره اقتصاد دانش‌بنیان ضمن پرکردن خلاً وجود درس‌نامه‌ای در این حوزه، اهمیت این موضوع و ضرورت انجام تحقیقات بیشتر در این‌باره را هرچه بیشتر در میان دانشجویان جا بیندازند. مؤمنی و نجفی در پیش‌گفتار کتاب انقلاب دانایی و اقتصاد برآمده از آن را مسئله‌ای حیاتی برای ایران دانسته و یادآور می‌شوند که:

این کتاب درباره یک مسئله حیاتی، که شاید بتوان آن را مهم‌ترین نقطه عطف در تاریخ رشد بشر دانست، سلسله‌آگاهی‌های اولیه ارائه می‌کند و در بردارنده پیام‌های مهمی برای مخاطبان فارسی‌زبان است. این نوشتار بر این امید بنا شده است که بتواند در شرایط خطر تاریخی، کمکی هرچند اندک به افزایش زمان‌آگاهی دانش‌پژوهان کند.

۴. نقد شکلی

۱. طرح جلد کتاب مثل بیشتر کتاب‌های انتشارات سمت ساده و روشن است. رنگ زمینه جلد سبز با تصویری در میانه صفحه است، در شکل سر دو انسان رودرروی هم دیده می‌شود که در حال بهاشتاراک گذاردن دانش، ایده‌ها، و نحوه متفاوت اندیشیدن خود با یکدیگر هستند. صحافی کتاب نیز مناسب و شیرازه آن محکم است.
۲. با توجه به جدیدبودن حوزه اقتصاد دانشبنیان و ادبیات آن، معادلهای فارسی مناسی دربرابر اصطلاحات فنی مرتبط با اقتصاد نوین انتخاب شده‌اند و از این حیث نمی‌توان اشکال جدی به کتاب گرفت.
۳. از ویژگی‌های مثبت ظاهری کتاب تعداد کم پانوشت‌های آن است. اساساً پانوشت با ایجاد وقfe در خواندن متن اصلی تمرکز خواننده را بهم می‌زنند و در اغلب موارد نیز اطلاعات مهمی ارائه نمی‌کند. بیان ساده و کمک‌گرفتن از آمار و ارقام به عنوان شواهد مدعیات درکنار تعداد کم پانوشت صفحات خواندن این کتاب را روان ساخته است.
۴. کتاب از ویراستاری قابل قبولی برخوردار است و غلط‌های ویرایشی زیاد و مهمی در آن دیده نمی‌شود، هرچند در مواردی نیم فاصله به درستی رعایت نشده و بازخوانی کتاب از این نظر می‌تواند اندک اشکالات ویرایشی آن را برای چاپ‌های بعد برطرف کند. هم‌چنان، عمدۀ مواردی که به نظر می‌رسد نیازمند اصلاح هستند در جدول ۱ آمده است:

جدول ۱. موارد قابل اصلاح در کتاب اقتصاد دانشبنیان: مبانی، مفاهیم، روش‌شناسی

مورد پیش‌نهادی	متن کتاب
پایه‌کردن یا پایه‌کردنی	صفحة ۳۴، خط ۱: کتاب خانه‌های پایگاه کربنی
حسو: ویژگی‌های اصلی / مهم‌ترین ویژگی‌های اصلی	صفحة ۴۲، خط ۱۶: مهم‌ترین ویژگی‌های اصلی
قاعده‌گذاری	صفحة ۵۵، خط ۱۷: قاعده‌گزاری
کاربران اینترنت ثابت	صفحة ۶۱ و ۶۲: کاربران ثابت اینترنت
کشورهای در حال توسعه	صفحة ۶۶، خط ۱۹: کشورهای در حال توسعه‌نیافرته
کالایی رقابتی است	صفحة ۱۰۴، خط ۱۳: کالایی استثنایزیر است
spiral	صفحة ۱۰۸، پاورقی ۲: spirad
مقایسه می‌کنیم	صفحة ۱۶۸، خط ۵: می‌پردازیم
نرخ رشد اقتصادی	صفحة ۱۶۹، خط ۷: نرخ رشدی اقتصادی

۵. نقد محتوایی

۱.۵ تناسب عنوان و محتوا

عنوان کتاب «اقتصاد دانش‌بنیان: مبانی، مفاهیم، روش‌شناسی» است. سه فصل اول کتاب به ترتیب ادوار مختلف زندگی بشر و مفاهیم و ویژگی‌های اقتصاد دانش‌بنیان و دانش را تشریح می‌کنند. بهنوعی این سه فصل مقدمه و سنگ‌بنیابی برای دو فصل پایانی هستند که به آموزش به عنوان مهم‌ترین نهاد مؤثر بر تحقق اقتصاد دانش‌محور و ساختار فعالیت‌های اقتصادی جامعه به عنوان فضا و اتمسفری که اقتصاد دانش‌بنیان باید در آن عمل کند می‌پردازند. لذا عنوان «مبانی و مفاهیم» با محتوای کتاب تنااسب دارد، اما خبری از «روش‌شناسی» در مطالب کتاب دیده نمی‌شود، طوری که دقیقاً مشخص نیست مراد نویسنده‌گان از ذکر «روش‌شناسی» بر روی جلد کتاب چیست، وقتی تیتری برای آن در فهرست مطالب دیده نمی‌شود یا بحثی از آن در متن کتاب به میان نمی‌آید. البته در فصل پنجم، به اختصار، به شاخص‌های بانک جهانی برای اقتصاد دانش‌بنیان اشاره می‌شود که اگر منظور از روش‌شناسی همین است، خوب است که با تفصیل و توضیحات بیشتری ذیل یک تیتر مشخص با عنوان «روش سنجش اقتصاد دانش‌بنیان» آن هم در فصل دوم، نه آخر، آورده شود.

۲.۵ ایضاح اصطلاحات و واژگان کلیدی

می‌توان گفت این کتاب حول چهار مفهوم «دانش، اقتصاد دانش‌بنیان، آموزش، و نهاد» می‌چرخد، بهنوعی که مدام شاهد تکرار این واژگان در سراسر فصول کتاب هستیم. دو مفهوم دانش و آموزش به خوبی در کتاب مورد بحث قرار گرفته‌اند و خواننده با تعریف دانش، انواع آن، ویژگی‌های دانش، اهمیت دانش ضمنی، و موارد دیگری از این دست آشنا می‌شود. در مورد آموزش نیز چنین است، طوری که خواننده میان مطالب مطرح شده در فصل‌های دوم و سوم درباره دانش و اقتصاد دانش‌بنیان با آموزش در فصل چهارم ارتباط می‌یابد و سازوکار تأثیر آموزش بر تحقق اقتصاد دانش‌بنیان را درک می‌کند.

اما درباره دو مفهوم دیگر می‌توانیم قدری درنگ کنیم. نهاد از پرکاربردترین واژگان کتاب است و رویکرد نویسنده‌گان در طرح مسئله اقتصاد دانش‌بنیان و تحقق آن نیز نهادی است؛ با وجود این، تیتر مشخص و متمایزی درباره نهاد و تعریف آن یا چرایی انتخاب رویکرد نهادی در کتاب نمی‌بینیم. نظر به آن که پیش از این مقالات متعددی از سوی نویسنده‌گان این کتاب در

حوزه اقتصاد نهادی منتشر شده است، خوب بود در فصول آغازین و در صفحاتی کوتاه درباره نهاد و چیستی آن، که این‌همه در صفحات مختلف کتاب تکرار می‌شود، توضیح داده می‌شد؛ البته در فصل چهارم، صفحه ۱۲۲، از ادبیات نهادی نقل قول‌هایی می‌آید، اما دیرهنگام و کوتاه است و برای خواننده‌ای که با اقتصاد نهادی آشنا نیست چیستی نهاد بهخوبی جا نمی‌افتد. در این‌جا، خوب است به‌اجمال اشاره کنیم که به‌طور کلی تعاریفی را که از نهاد ارائه شده است می‌توان ذیل دو شاخه کلی دسته‌بندی کرد: ۱. تعاریفی که نهاد را به‌مثابه قواعد و بسترهای کنش‌ها در آن روی می‌دهد نگریسته و ۲. تعاریفی که نهاد را به‌مثابه کنش‌ها و الگوهای رفتاری تعادلی می‌نگرند (ریزوندی و دیگران ۱۳۹۴). گروه نخست هدایت و تحدید رفتارها را موردن‌توجه قرار می‌دهد و گروه دوم خود رفتارها را. داگلاس نورث (Douglass North) به‌عنوان برجسته‌ترین مدافع رویکرد اول می‌گوید نهادها «محدویت‌های ابداعی بشر هستند که تعاملات سیاسی، اقتصادی، و اجتماعی او را شکل داده و با ارائه ساختاری برای زندگی روزمره از عدم اطمینان می‌کاہند» (North 1990: 3). از نگاه نورث، نهادها ابزارهای شناخت محیط و گزینه‌های پیش‌روی بازیکنان و از عوامل انگیزه‌بخشی هستند که رفتار بشر را جهت می‌دهند. دربرابر نهاد به‌مثابه قاعده، برخی توجه خود را به خروجی و پی‌آمد قواعد معطوف ساخته و نهادها را به‌مثابه شکلی از رفتار یا الگویی تعادلی در رفتار تعریف کرده‌اند. ظهور برداشت تعادلی از نهاد حاصل گسترش و کاربرد روزافزون نظریه بازی در اقتصاد است. در این رویکرد، مفهوم تعادل نش جایگاهی محوری دارد و متعاقب آن، انتظارات کنش‌گران درباره استراتژی‌ها و رفتارهای دیگر بازیکنان از اهمیت بسیار برخوردار است (Richter 2015: 21). در این رویکرد، فرض می‌شود که افراد عقلایی با یکدیگر در تعامل بوده و تازمانی که دیگر نمی‌توان هیچ بهبودی حاصل کرد عکس‌العمل‌های برنامه‌ریزی شده خود را دربرابر کنش‌های یکدیگر تغییر می‌دهند (Crawford and Ostrom 1995: 582). در این نگاه، نهاد در قالب مجموعه‌ای از بهترین واکنش‌های متقابل (بهینه) نگریسته می‌شود (Dequech 2006: 477) و از این‌رو انحراف بازیکنان از آن‌ها (تعادل‌های نش) غیرعقلایی است. اما در بحث اقتصاد دانش‌بنیان، که به‌معنای گذار از وضع موجود به یک وضع مطلوب دیگر است، فهم نهاد به‌مثابه قواعد ابزار تحلیلی بهتری در اختیار ما می‌نهد، چراکه گذار به اقتصاد دانش‌بنیان در گرو تغییرات نهادی و ساختاری اقتصادی- سیاسی - اجتماعی است و این درحالی است که در رویکرد تعادلی، نهادها هم‌چون تعادل نش، که ماهیتی ایستادار، گرایش به بقا و حفظ وضع موجود دارند و هرچه قدرکه این رویکرد در توجیه ثبات نهادها موفق است در تبیین تغییرات نهادی، که ذاتی گذار است، با مشکل رو به‌رو است.

در چند جای کتاب نیز از تعبیر آبرنهاد (احتمالاً به معنای نهادهای بسیار مهم و زیربنایی) استفاده می‌شود که در پانوشت صفحه ۱۲۱ معادل meta institution برای آن آمده است؛ از آنجاکه پیش‌وندی meta به معنای «بعد از» چیزی است، هم‌چون متافیزیک که به آن مابعدالطبیعه می‌گوییم، این که ابرنهاد و meta institution معادل یکدیگر باشند، محل تأمل است.

اصطلاح مهم دیگر اقتصاد دانش‌بنیان است که در فصل اول به‌اجمال و در فصل دوم به تفصیل درباره ویژگی‌ها و مفاهیم آن توضیح داده می‌شود. اما مسئله آن است که درباره اقتصاد دانش‌بنیان، هم‌چون سایر مفاهیم علوم اجتماعی، میان محققان آن اتفاق نظر وجود ندارد و لذا تعاریف و رویکردهای مختلفی نسبت به چیستی اقتصاد دانش‌بنیان ارائه شده است. این تنوع دیدگاه‌ها در کتاب حاضر مطرح نمی‌شود و جای آن خالی است. این مسئله آن‌جا حائز اهمیت می‌شود که در پذیرش اقتصاد دانش‌بنیان به‌متابه یک‌گوی توسعه هر کشوری می‌بایست مناسب با ظرفیت‌های خود به‌دبیال تحقق نوع و تلقی خاصی از اقتصاد دانش‌بنیان باشد. لااقل سه رویکرد متفاوت نسبت به اقتصاد دانش‌بنیان مطرح است: اولی نظریه‌های جدید رشد هستند که دانش را به‌عنوان یک عامل تولید وارد تابع تولید می‌کنند و بر نقش تعیین‌کننده آن در خلق ارزش افروزه تأکید دارند. دومی نظریه تسهیل کدساری دانش است که در آن بر فناوری اطلاعات و ارتباطات تأکید می‌شود. در این نگاه، گسترش فاوا و صنایع پیچیده مرتبه با آن معادل حرکت به‌سوی اقتصاد دانش‌بنیان است. و سومی مدل‌های تپوری هستند که تأکید خود را بر دانش ضمنی و مهارت‌ها در فرایندهای اقتصادی می‌نهند. در این نگاه، دانش ضمنی است که بنگاه‌ها و رقابت‌پذیری آن‌ها را از یک‌دیگر متمایز می‌کند و منع نوآوری و یادگیری در آن‌هاست (سوزنچی کاشانی ۱۳۸۹). هرچند به صراحت درباره رویکردهای مختلف به اقتصاد دانش‌بنیان و نقد و بررسی هریک و دلالت‌های آن‌ها برای اقتصاد ایران در این کتاب سخن به‌میان نیامده است، با توجه به تأکیدی که بر دانش ضمنی و بررسی ابعاد مختلف آن نظیر ایجاد، انتقال، و سازوکار تأثیرگذاری آن بر اقتصاد در فصول مختلف این کتاب می‌رود، می‌توان برداشت کرد که نگاه نویسنده‌گان به اقتصاد دانش‌بنیان از دسته سوم یعنی مدل‌های تپوری است که مبنای تحلیل را بر اهمیت دانش ضمنی و ارتقای توان تولیدی بنگاه‌ها قرار می‌دهند، هم‌چون صفحه ۱۷۷ که به صراحت می‌نویسنده: «این دانش ضمنی است که مهم‌ترین عامل مزیت رقابتی بنگاه‌ها و کشورها را تشکیل می‌دهد».

۳.۵ اتكای نظریه بر شواهد و روزآمدی منابع

یکی از ویژگی‌های مثبت کتاب ارائه آمار و ارقام متعدد در سراسر متن به عنوان شواهدی بر مدعیات و نظریات مطرح شده است. با وجود این، بعضاً از آمار و ارقام قدیمی استفاده شده است. برای مواردی که از سوی سازمان‌های بین‌المللی همواره گزارش‌های سالانه جدید منتشر می‌شود، مشخصاً می‌توان به این موارد که نیازمند به روزرسانی هستند اشاره کرد:

- صفحه ۶۳: میزان صادرات کالا و خدمات کشورها براساس آمارهای سازمان تجارت جهانی در سال ۲۰۱۰؛

- صفحه ۸۱: سهم فعالیت‌های دانش‌محور در تولید ناخالص داخلی کشورهای سازمان همکاری و توسعه اقتصادی براساس گزارش این سازمان در سال ۱۹۹۶؛

- صفحه ۸۹: سهم کشورها در هزینه تحقیق و توسعه جهانی براساس آمارهای سازمان همکاری و توسعه اقتصادی در سال ۲۰۱۰؛

- صفحات ۱۳۳ و ۱۳۴: آمار ثروت‌مندان جهان و رشد شرکت‌های کامپیوتری در سال ۱۹۹۷ و ارزش افروزه خدمات دانش‌بر در آمریکا در سال ۲۰۰۷.

لذا، در عین حال که کتاب از امتیاز اتكای نظریه بر شواهد برخوردار است، اما ضرورت روزآمدسازی داده‌ها و منابع کاملاً احساس می‌شود.

۴.۵ ارزیابی رویکرد و ایده‌های محوری

گفتیم که کتاب حول چهار مفهوم دانش، اقتصاد دانش‌بنیان، آموزش، و نهاد می‌گردد. چکیده کتاب براساس چهار مفهوم برشمرده این است که طی دهه‌های اخیر در پی فوران دانش و اطلاعات، تحولاتی چشم‌گیر در ساحت‌های مختلف زندگی بشر رخ داده که در عرصه اقتصاد به ظهور شکلی از اقتصاد انجامیده که مستقیماً مبتنی بر تولید، توزیع، و استفاده از دانش و اطلاعات است. دانشی که بر جای عوامل تولیدی سنتی نشسته و نقش مسلط را در خلق ارزش افزوده ایفا می‌کند، عمدتاً از نوع دانش ضمنی است و لذا کلید تحقق اقتصاد نوین در انتقال و به کارگیری هرچه بیشتر دانش به طور اعم و دانش ضمنی به طور اخصل است و از همین جاست که آموزش مهم‌ترین نهاد مؤثر بر تحقق اقتصاد دانش‌محور می‌شود. اما آموزش به‌نهایی تضمین‌کننده انتخاب و عملکرد درست اقتصادها نیست، بلکه چهارچوب نهادی و ساختار فعالیت‌های اقتصادی جامعه است که به انتخاب‌های کشگران درجهت فعالیت‌های مولد یا نامولد جهت می‌دهد. حال به بررسی کتاب از منظر چهار رکن اصلی آن می‌پردازیم.

۱.۴.۵ کدام اقتصاد دانش‌بنیان؟

کتاب در تبیین دستاوردهای انقلاب دانایی موفق است، طوری که خواننده پس از مطالعه آن بر اهمیت تحقق اقتصاد دانش‌محور و خسارات عظیم غفلت از آن واقف می‌شود. اما می‌توانیم بپرسیم کدام اقتصاد دانش‌محور و با چه نقشه راهی؟ آیا با یک الگوی واحد برای اقتصاد دانش‌محور مواجهیم که مسئله صرفاً بر سر تحقق یا عدم تحقق آن است یا با تنوعی از اقتصادهای دانش‌محور مواجهیم که مثلاً مدلی که در کشورهای اروپایی با سطح دست‌مزدها و فناوری بالا در حال تحقق است الزاماً برای ایران الگویی مطلوب نخواهد بود؟ یا با عباراتی دیگر، چنان‌که کتاب در صفحه ۶۰ یادآور می‌شود: «برخلاف آموزه‌های علم اقتصاد کلاسیک، که در آن رقابت اصلی بر سر کاهش قیمت‌ها در بازار رقابت کامل است، در اقتصاد دانش‌محور، رقابت اساساً بر سر نوآوری است»، دربرابر، می‌توان پرسید کدام نوآوری؟ نوآوری‌های سرمایه‌بر؟ کاربر؟ یا منابع‌بر؟ کتاب به این موضوعات ورود نمی‌کند. می‌دانیم که تبعات هریک از این نوآوری‌ها متفاوت است و این عنصری مغفول در سیاست‌گذاری‌های اقتصاد دانش‌بنیان در ایران از برنامه چهارم توسعه به بعد است. اگر نوآوری قلب پنده اقتصاد دانش‌بنیان است، در اقتصاد ایران، که با بی‌کاری گسترده نیروی کار مواجهیم، سیاست‌گذاری و نظام ملی نوآوری چه سمت‌وسویی باید داشته باشد؟ تأثیر نوآوری فزاینده برآمده از اقتصاد دانشی بر رفاه عمومی چیست؟ می‌دانیم که در طول تاریخ، درپی هر انقلاب بزرگ فناورانه، بخشی از جامعه، که نتوانسته‌اند مهارت‌های خود را با تحولات سازگار کنند، با ازدست دادن مشاغل خود دچار کاهش رفاه شده‌اند، به جای آن‌که جهش فناوری به بهبود زندگی و رفاه آن‌ها انجامیده باشد. جنبش لادایت (Luddite movement) پس از انقلاب صنعتی یکی از نمونه‌های مشهور این موضوع است: ریستندگان و بافندهان سنتی ظهور ماشین‌های ریستندگی و بافنده‌گی مکانیکی (نوآوری‌های کاراندوز) را تاب نیاورده و به تخرب آن‌ها روی آوردند، چراکه این ماشین‌ها را باعث و بانی از دست‌رفتن مشاغل‌شان می‌دیدند. در عصر حاضر نیز می‌باشد در کنار عزم برای تحقق اقتصاد دانش‌بنیان، تأثیر سیاست‌ها و سناریوهای مختلف برای نیل به آن را بر رفاه عمومی طبقات مختلف جامعه سنجید. جوزف استیگلیتز در مقاله‌ای که می‌تواند برای سیاست‌گذاری‌های تحقق اقتصاد دانش‌بنیان در ایران بینش افزا باشد در همین زمینه یادآور می‌شود:

باید میان نوآوری‌های کاراندوز و نوآوری‌های سرمایه‌اندوز یا منابع‌اندوز فرق نهیم. اولی تقاضا برای نیروی کار را کاهش می‌دهد و از دست‌مزدها می‌کاهد. این بحث حاکی از آن

است که انواع مختلف نوآوری می‌تواند آثار کاملاً متفاوتی بر تعادل رقابتی و علی‌الخصوص بر توزیع درآمد داشته باشد. مثلاً تغییرات فناورانه کارافرا و سرمایه‌افزا هر دو (باتوجه به یک عرضه کار و موجودی سرمایه مشخص) منحنی امکانات مطلوبیت را، که نشان‌دهنده حداکثر سطح مطلوبیت (فاه) یک گروه باتوجه به سطح مطلوبیت دیگران است، به بیرون انتقال می‌دهند. اما اگر دگرگونی فنی کاراندوز باشد، تعادل رقابتی به‌شکلی است که در آن کارگران عملأ وضعیتشان بدتر می‌شود (Stiglitz 2017).

۲.۴.۵ حفاظت از دانش یا انتشار آن؟

همان‌طورکه در انقلاب صنعتی انرژی (زغال‌سنگ و نفت) و ماشین‌ها منبع اصلی تولید ثروت بودند، در انقلاب دانایی، دانش به عامل مسلط تولید تبدیل شده است. هرچه دانش در فرایند تولید و ساخت یک محصول نفوذ بیشتری کند، ارزش‌آفرینی هم بیشتر می‌شود. از این جاست که بحث انتقال و کاربرد دانش بین افراد، سازمان‌ها، و جوامع پیش می‌آید. فصل‌های سوم و چهارم کتاب به این موضوع اختصاص می‌یابند و نویسنده‌گان تلاش می‌کنند تا با بحث درباره فرایند خلق دانش، تبدیل دانش ضمنی به آشکار و بالعکس، نقش آموزش مستمر و اثربخش، و ... فرایند انتقال و کاربرد دانش را روشن کنند، اما به مسئله کلیدی مقدم بر انتقال و کاربرد دانش چندان نمی‌پردازنند: حقوق مالکیت دانش. اهمیت حقوق مالکیت در ساحت اقتصاد تا بدان جاست که برخی آن را اساسی‌ترین نهاد در عملکرد اقتصادی و شکل‌گیری تعاملات میان افراد در بازارها می‌دانند:

نه تنها بازارها فقط به خاطر حقوق مالکیت می‌توانند وجود داشته باشند، بلکه بسته به انواع حقوق مالکیتی که برقرار است انواع بازارها وجود خواهد داشت. به میزانی که بتوانیم قوانین مناسب را پیاده کنیم، آن‌ها برای توانمندسازی انرژی خلاق آدمی جهت تولید ثروت مؤثرتر از تمامی ابزارها از کار درآمده‌اند (Kingston 2014: 453).

حال باید پرسید حقوق مالکیت دانش بایست چگونه تعریف شود؟ دانش چه قیمتی دارد؟ اگر قیمت دانش بسیار بالا باشد، این به معنای بالابودن بهای مهم‌ترین عامل تولید در اقتصاد نوین است و این خود به بالارفتن هزینه‌های نوآوری منجر می‌شود، نوآوری‌ای که قلب تپنده اقتصاد دانش محور است. بر عکس، اگر قیمت دانش پایین باشد، به سخن دیگر، حمایت حقوقی چندانی برای بهره‌برداری انحصاری از پاداش‌های آن صورت نگیرد، آن‌گاه انگیزه‌ای برای تولید دانش و نوآوری‌های جدید وجود نخواهد داشت.

به دو موضوع مهم حقوق مالکیتِ دانش و انتقال و کاربرد آن می‌توان به مثابه زیربنا و روبنای عاملِ اصلیِ ثروت‌آفرینی در عصر نوین نگریست، چراکه انتقال و کاربرد دانش متکی بر حقوق و ترتیبات قانونی است که حدود و شرط‌های مالکیت بر دانش و بهره‌برداری از آن را مشخص می‌کند و درواقع به واسطه این حقوق است که انتقال دانش هم عملی می‌شود. کتاب حاضر عمدتاً به بحث درباره روبنای آن یعنی انتقال و کاربرد دانش می‌پردازد و به پیچیدگی‌های حقوق مالکیت دانش چندان ورود نمی‌کند، جز یکی دو پاراگراف هم‌چون صفحه ۱۰۷:

دانش نباید به سادگی به صورت عمومی در دسترس باشد. برای مثال، اسرار تجارت این گونه است، اما در دیگر موارد، حمایت وسیع از حقوق مالکیت فکری لازم است. دانش به عنوان دارایی در نظر گرفته می‌شود، بدین معنا که دانش مالکیت‌پذیر و دارای بازدهی مادی است و مالک دانش از داشتن آن مطلوبیت و منفعت کسب می‌کند.

اما این حوزه با پیچیدگی‌هایی مواجه است که نمی‌توان به راحتی برای آن حکم صادر کرد؛ از طرفی، با کالایی به نام دانش مواجهیم که در زمرة کالاهای عمومی (رقابت‌ناپذیر و استثنای‌پذیر) قرار می‌گیرد و قرار است از کالایی با این ویژگی محافظت به عمل آید و از دیگرسو، تضعیف حقوق مالکیت فکری بعضًا می‌تواند به بهبود توزیع درآمد و حتی افزایش سرعت نوآوری بینجامد،

زیرا این کار منجر به ایجاد اندوخته دانش بزرگ‌تری می‌شود که دیگران می‌توانند از آن استفاده کنند. گرچه با سطح مشخصی از دانش حقوق مالکیت فکری قوی‌تر ممکن است افراد را ترغیب به نوآوری بیشتر کنند، اما اگر تأثیر بر اندوخته دانش مدنظر قرار گیرد، سرعت نوآوری عملاً کاهش می‌یابد (Stiglitz 2017: 631).

۳.۴.۵ از آموزش تا یادگیری

فصل چهارم به آموزش اختصاص دارد و آن را مهم‌ترین نهاد مؤثر بر تحقق اقتصاد دانش‌بنیان یا گام آغازین حرکت به سمت آن می‌داند و این سخنی قابل دفاع است. درست است که پیش از عصر ما نیز آموزش طی دوران زندگی وجود داشته است، اما هیچ‌گاه هم‌چون امروز تطبیق فعالانه دانش و مهارت‌های خود با تغییرات پرشتاب فناوری ضرورت نداشته است؛ امری که درنتیجه آن، دگرگونی در محتوا و فرایند آموزش به یک الزام اساسی بدل شده است و آموزش و یادگیری مدام‌العمر اجتناب‌ناپذیر شده است. استیگلیتز (1999) درباره اهمیت آموزش در عصر حاضر یادآور می‌شود که عجیب نیست که بسیاری از کشورها بر روی بهبود نظام‌های

آموزشی شان تمرکز کرده‌اند. در بلندمدت، موفقیت در اقتصاد دانش بیان نیازمند خلاقیت و مراتب بالاتر مهارت‌های شناختی علاوه بر مهارت‌های پایه‌ای است. کشورهایی که راه‌های پروردن این نوع از خلاقیت را یافته‌اند، در بلندمدت، در رقابت اقتصاد دانشی موفق‌ترند. موضوع آموزش از آن‌جا نیز برای ما حائز اهمیت است که در ایران، همواره شکافی بین دانشگاه و بنگاه وجود داشته (انتظاری ۱۳۸۲)، طوری که صنعت نتوانسته است از دستاوردهای علمی دانشگاه‌ها استفاده کند، گویی دانش موردنیاز بنگاه‌ها در دانشگاه‌های ایران آموزش داده نمی‌شود.

اما همچون بحث درباره دانش در قسمت قبل، که نویسنده‌گان عمدتاً به ویژگی‌های دانش، انواع آن (ضم‌نی و آشکار)، و انتقال آن پرداختند و از کتاب بحث حقوق مالکیت آن به اختصار گذشته‌اند، در این‌جا نیز سهم عمده مطالب به آموزش اختصاص دارد تا یادگیری و در بخش‌هایی چنین برداشت می‌شود که آموزش و یادگیری معادل یکدیگر هستند و در معنایی واحد به کار می‌روند، درحالی که آموزش یکی از شیوه‌های یادگیری است و عمدتاً ماهیت انتقال بین‌نسلی دارد، یعنی دانش از نسلی به نسلی دیگر منتقل می‌شود، اما یادگیری مفهومی فراگیرتر است و همان‌طور که نویسنده‌گان به درستی در صفحه ۱۲۴ آورده‌اند: «یادگیری مسئله‌ای نهادی و تابع نهاده است؛ بنابراین، برای اصلاح و ارتقای سطح کمی و کیفی آن باید نهاده‌های مؤثر بر آن شناسایی و اصلاح شوند». و سپس، درادامه آن، تیرهای «انواع آموزش از منظر مفیدبودن»، «راستای آموزش»، «تعیین اهداف آموزش»، و ... می‌آید. بنابراین، تفکیک مشخصی میان دو مفهوم آموزش و یادگیری در کتاب صورت نمی‌گیرد. از آن‌جاکه آموزش عمدتاً با عرضه دانش مرتبط است، دگرگونی و بهبود آن از طریق سیاست‌گذاری و تغییر در نظام آموزشی امکان‌پذیر است؛ درحالی که از ادبیات اقتصاد نهادی درباره یادگیری می‌دانیم که عمدتاً این ساختار انگیزشی و نظام پاداش‌دهی یک اقتصاد و جامعه است که جهت‌گیری یادگیری افراد را مشخص می‌کند. اگر در جامعه‌ای دانش پاداش یابد، الگوهای ذهنی افراد آن‌ها را ترغیب به کسب دانش می‌کنند و اگر دلالی، واسطه‌گری، و سفت‌هه بازی پاداش یابند، افراد انگیزه یادگیری در این عرصه‌ها را می‌یابند. نکته مهم آن است که عمدۀ تلاش‌های صورت‌گرفته درجهت ارتقای وضعیت نیروی انسانی در کشورهای درحال توسعه و توسعه‌نیافرته از منظر آموزش و عرضه دانش است، حال آن‌که این اقتصادها با معضل یادگیری دست به گریان هستند. درحالی که در این اقتصادها سرمایه‌گذاری وسیعی بر گسترش آموزش پایه و دانشگاهی صورت می‌گیرد، نتیجه آن در ارتقای بهره‌وری و رشد اقتصادی چندان مشاهده نمی‌شود، نظیر مطالعه پریچت (Samoff 2007) و ساموف (Pritchett 2001) که نشان می‌دهند هزینه‌های سنگین صورت‌گرفته بر

نهاد آموزش در بسیاری از کشورهای آفریقایی کمک چندانی به ارتقای رشد و تولید ملی آنها نکرده است. به نظر می‌رسد مسیر اثرگذاری آموزش بر رشد و توسعه اقتصادی مسیری پیچیده و غیرمستقیم است. درواقع، نوع یادگیری یک جامعه است که می‌تواند میزان بازدهی سرمایه‌گذاری در آموزش را مشخص کند.

۴.۴.۵ نهادها و ساختار تولید

بخش‌های مختلف کتاب نشان می‌دهد که نویسنده‌گان از منظر نهادی به انقلاب دانایی و تحولاتِ برآمده از آن می‌نگرند، چراکه:

انقلاب‌های بزرگ اقتصادی تاریخ بشر فقط تغییر فناوری، ماشین، و ابزارها نیستند، بلکه ماهیت این انقلاب‌ها تغییر نظام زندگی اجتماعی بشر است ... بنابراین، فقط با فهم تغییرات نهادی موردنیاز برای تحقق هریک از این انقلاب‌ها می‌توان آنها را به طور عمیق درک و برای دست‌یابی به آنها برنامه‌ریزی کرد (ص ۴۶).

آن‌ها هشدار می‌دهند که هرگونه تقلیل انقلاب دانایی و اقتصاد دانش‌بنیان به یک تغییر سخت‌افزاری و روئایی همان اتفاقی را رقم خواهد زد که در انقلاب صنعتی پیش آمد. در آن دوره، کشورهای ناکام تنها به وجه سخت‌افزاری آن پدیده پیچیده اقتصادی، سیاسی، و فرهنگی توجه کردند و نتیجه آن هم ناکامی در تحقق دستاوردهای انقلاب صنعتی و جاماندن از کشورهای اروپایی بود. از این‌رو، شناسایی پیش‌نیازهای نهادی تحقق اقتصاد دانش‌بنیان ضروری است.

از آن‌جاکه تحقق اقتصاد دانش‌بنیان در گرو تغییر ریل اساسی اقتصاد و دگرگونی در نقش عوامل تولید پیشین و تغییر ساختار کلی اقتصاد است، درواقع به معنای وقوع یک گذار اقتصادی است و طی فرایند گذار، تغییری در یک شیء، مفهوم، یا نظام از یک حالت به حالت دیگر اتفاق افتاده و مجموعه‌ای از نهادها به مجموعه‌ای دیگر تبدیل می‌شوند (Lundvall et al. 2006: 1)؛ از این‌رو، چهارچوب اقتصاد نهادی، که نویسنده‌گان برای تحلیل مسئله تحقق اقتصاد دانش‌بنیان برگزیده‌اند، رویکردی مقبول و راه‌گشاست. البته کتاب در عین حال که ضرورت تغییرات نهادی را برای تحقق اقتصاد دانش‌بنیان بر جسته می‌کند و در صفحه ۵۲ می‌آورد: «مهم‌ترین نکته در این جا شناسایی تمهیدات و تحولات نهادی مختلف موردنیاز برای تحقق اقتصاد دانش محور به ویژه تمهیدات معرفت‌شناسخی، فکری، و فرهنگی است»، اما تنها به بحث درباره آموزش و ساختار فعالیت‌های اقتصادی جامعه اکتفا می‌کند و به نقش فرهنگ، دولت، سازمان‌ها، و ... نمی‌پردازد.

۵.۴.۵ پی‌آمدهای خارجی منفی اقتصاد دانش‌بنیان: افزایش نابرابری و استعمار ملت‌ها؟

نویسنده‌گان در فصل سوم پس از ذکر سرریزها و پی‌آمدهای خارجی مشتبی که دانش و اقتصاد دانش‌بنیان در سه سطح فرد، بنگاه، و کشور به همراه می‌آورند به بحث درباره «بدترشدن توزیع درآمد در سطح ملی و بین‌المللی و افزایش قدرت استعمار و استبداد ملت‌ها» (صفحة ۹۷) طی دهه‌های اخیر به عنوان دو پی‌آمد خارجی منفی اقتصاد دانش‌بنیان می‌پردازند؛ دو مدعایی که محل درنگ هستند.

۱.۵.۴.۵ افزایش نابرابری پی‌آمد تغییر مزیت‌های رقابتی

این که در طول تاریخ، شکاف میان جوامع توسعه‌یافته و توسعه‌نیافته یا غنی و فقیر در پی هر انقلاب فناورانه‌ای افزایش یافته است تردید نیست؛ موضوعی که از آن به عنوان «واگرایی بزرگ» در بیان انقلاب صنعتی یاد می‌شود؛ این جریان در بیان انقلاب دانایی نیز ادامه یافته است، اما نه به خاطر پی‌آمدهای خارجی منفی دانش، بلکه به خاطر تغییر مزیت‌های رقابتی و افزایش چشم‌گیر بهره‌وری در بیان این تحویل فناورانه. در واقع، جهان از انقلاب صنعتی بدین سو ثروتمندتر شده است و سطح زندگی‌آدمی از جهات مختلف ارتقا یافته است، اما برای افراد، بنگاه‌ها، و کشورهایی که از مزیت‌های رقابتی هر دوره‌ای بهره‌برداری بیشتری کرده‌اند این ارتقای سطح زندگی هم بیشتر بوده است. ولی در ادبیات علم اقتصاد پی‌آمد خارجی (externality) به منافع یا هزینه‌هایی گفته می‌شود که یک فرد یا بنگاه بر دیگران تحمیل می‌کند، بدون آن‌که پرداخت یا دریافتی بابت آن بین طرفین صورت گرفته باشد. در واقع، تأثیرگذاری بر دیگران در قالب بازار قابل حل و فصل نیست (مؤمنی و نجفی ۱۴۰۰: ۸۷). مثلاً این‌که آپل طی چند دهه اخیر به یکی از ارزشمندترین بنگاه‌های جهان بدل شده است نه ناشی از پی‌آمدهای خارجی منفی دانش و اقتصاد دانش‌بنیان، بلکه به خاطر تسلط این شرکت بر چرخه‌های نوآوری، پاسداشت سرمایه انسانی، و ارتقای مرزهای فناوری است. البته که اگر آپل همراه با تولیدات فناورانه خود مثلاً آلوودگی‌های زیست‌محیطی نیز ایجاد کند، این فقره در دسته اثرهای خارجی منفی قرار می‌گیرد. لذا، افزایش نابرابری میان افراد یا ملت‌ها را باید از تبعات (consequence) دانش و انقلاب دانایی تلقی کرد، نه پی‌آمدهای خارجی (externality) با تعریف اقتصادی آن. چنان‌که نویسنده‌گان در موضوعی دیگر در فصل چهارم (ص ۱۴۳) یادآور می‌شوند: «از آن‌جاکه در عصر اقتصاد دانش محور، دانش مزیت اصلی رقابتی است، بنابراین هرچه سریع‌تر ایده‌ها و اختراعات کاربردی شوند، فرد یا بنگاه مربوطه زودتر از امتیاز رقابتی برخوردار می‌شود و می‌تواند سود بیشتری کسب کند».

۲.۵.۴.۵ ظهور حکمرانی خوب و پاسخ‌گویی حکومت‌ها در قرن بیست

مدعای دیگر نویسنده‌گان (ص ۱۰۳) این است که «پیشرفت دانش و فناوری و ظهور الگوی تولید دانش‌بنیان با ابداع ابزارها و روش‌های نوین، قدرت تحمیل خواسته‌های استعماری و استبدادی، و به برگزینش انسان‌ها را به شدت افزایش داده است». این درحالی است که طی قرن اخیر، هم حکومت‌ها در مقابل مردم خود پاسخ‌گویی شده‌اند و هم در عرصه بین‌المللی، ملت‌ها به یک دیگر نزدیک‌تر شده‌اند و بخشی از این نزدیکی به مدد فناوری اطلاعات و ارتباطات، یعنی موتور محرک انقلاب دانایی، بوده است. برای نمونه، امروزه با نژادپرستی، که یکی از بهانه‌های اصلی وقوع جنگ‌ها و به استعمار کشیدن ملت‌ها در قرون گذشته بود، در شبکه‌های اجتماعی به شدت مبارزه و محکوم می‌شود و قائلان به برتری نژادی و قومی در انزوا قرار می‌گیرند. درباره استبداد نیز می‌توان به ظهور ایده حکمرانی دربرابر حکومت در دهه ۱۹۹۰ اشاره کرد. درحالی که در گذشته از دولت حداقلی به عنوان راه حل سخن می‌رفت، طی دهه‌های اخیر تمرکز بر حکمرانی خوب به معنای اعمال قدرت سیاسی، اقتصادی، و اداری براساس قانون، پاسخ‌گویی، و اثربخشی قرار گرفته است. این‌که بانک جهانی شاخص حکمرانی با شش مؤلفه حق اظهارنظر و پاسخ‌گویی، ثبات سیاسی، اثربخشی دولت، کیفیت مقررات، حاکمیت قانون، و کنترل فساد را هرساله ارائه می‌کند (Kaufmann et al. 2004) و کشورها سعی در ارتقای جایگاه خود دارند، حکایت از زیر ذره‌بین قرار گرفتن حکومت‌ها و پذیرش حکمرانی خوب از سوی آن‌ها دارد.

و نکته پایانی این‌که اگر انقلاب دانایی موجِ نابرابری فزاینده، استبداد حکومت‌ها، و استعمار ملت‌های است، پس اساساً الگویی قابل دفاع و قابل پیش‌نهاد نیست، چراکه موارد بشمرده همگی نقطه مقابل آرمان‌های بشر در طول تاریخ بوده‌اند.

۶. نتیجه‌گیری

در این مقاله، به نقد شکلی و محتوایی کتاب اقتصاد دانش‌بنیان: مبانی، مفاهیم، روش‌شناسی پرداختیم. کتاب از ویراستاری خوبی برخوردار است و خواننده با متنی پاکیزه، سلیس، و روان روبرو می‌شود. از نظر تناسبِ عنوان و محتوا جای بحث روش‌شناسی در کتاب خالی است. از نظر محتوایی، در بخش ایضاح اصطلاحات، مفاهیم دانش و آموزش به خوبی مورد بحث قرار گرفته‌اند، اما درباره چیستی نهاد چندان بحثی نشده و تنوع دیدگاه‌ها نسبت به اقتصاد دانش محور نیز مطرح نشده است. یکی از محاسن کتاب اتکای استدلال‌ها بر شواهد آماری

است؛ در عین حال، قدیمی‌بودن گزارش‌های مورد استفاده در بخش‌های متعددی از کتاب به روزرسانی منابع در چاپ‌های بعدی کتاب را لاجرم می‌سازد. ارزیابی رویکردها و ایده‌های محوری کتاب نیز حاکی از آن است که چهارچوب تحلیلی کتاب نهادی است که نظربه «ماهیت گذار به اقتصاد دانش‌بنیان»، که در گرو تغییرات ساختاری و همه‌جانبه اقتصادی است، رویکردی مقبول برای بررسی موضوع انتخاب شده است. هرچند نویسنده‌گان به صراحت به دسته‌بندی اقتصاد دانش‌محور و موضع خود در این باره نمی‌پردازنند، با توجه به تأکید بر دانش ضمنی در فصول مختلف کتاب، می‌توان استنباط کرد که قائل به مدل‌های تطوری در حوزه اقتصاد دانش‌بنیان هستند؛ مدل‌هایی که تمرکزشان بر پیچیدگی‌های تولید، انتقال، و کاربرد دانش است. اما نویسنده‌گان در حوزه‌های مهمی نظیر حفاظت شدید از دانش یا انتشار گسترده آن و هم‌چنین اتخاذ رویکرد نسبت به نوآوری (کاراندوز، سرمایه‌اندوز، و منابع‌اندوز) به عنوان قلب تپنده اقتصاد دانش‌بنیان موضع روشنی نمی‌گیرند که در صورت پرداختن به آن‌ها در چاپ‌های بعد می‌تواند به عمق تحلیلی کتاب بیفزاید. درکل، کتاب اقتصاد دانش‌بنیان: مبانی، مفاهیم، روش‌شناسی با زبانی ساده مبانی و مفاهیم اولیه اقتصاد دانش‌بنیان را ارائه کرده و می‌تواند به عنوان درس‌نامه‌ای برای اقتصاد دانش‌بنیان، اقتصاد اطلاعات، یا موضوعات انتخابی در اقتصاد در مقاطع کارشناسی معرفی شود.

۷. پیش‌نهادهای کاربردی

- روزآمدسازی آمار و ارقام براساس گزارش‌های جدید سازمان‌های جهانی؛
- افزودن بحث روش‌شناسی به محتوای کتاب ذیل نیتری مجزا؛
- افزودن رویکردهای مختلفی که درباره اقتصاد دانش‌بنیان و مسئله حقوق مالکیت دانش وجود دارد.

کتاب‌نامه

انتظاری، یعقوب (۱۳۸۲)، تحلیل تعامل دانشگاه-صنعت از چشم‌نماز اقتصاد مبتنی بر دانش، تهران: مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی.
ریزوندی، محمدامیر و دیگران (۱۳۹۴)، «کاوشی در تعریف نهاد: ارزیابی رویکردهای متأخر بدیل در تعریف نهاد»، فصل‌نامه برنامه‌ریزی و بودجه، دوره ۲۰، ش ۴، ۱۸۵-۲۱۰.
ریورو، اسوالدو (۱۳۸۷)، افسانه توسعه، ترجمه محمود عبدالعزیز، تهران: اختاران.

سوزنچی کاشانی، ابراهیم (۱۳۸۹)، رویکردها و مبانی اقتصاد دانش محور، تهران: مرکز تحقیقات استراتژیک.
سوزنچی کاشانی، ابراهیم (۱۳۹۳)، اقتصاد دانش بنیان: تأملی در مفاهیم و نظریه‌ها، اصفهان: دارخوین.
عظیمی، ناصرعلی و سجاد برخورداری (۱۳۸۸)، شناسایی بنیان‌های اقتصاد دانش‌بنیاد، تهران: مرکز تحقیقات سیاست علمی کشور.

گرجی، ابراهیم و معصومه علیپوریان (۱۳۹۱)، اقتصاد دانشی محور، تهران: باور عدالت.
متولی، محمود و دیگران (۱۳۹۵)، اقتصاد دانش بنیان: بررسی نقش فناوری و نوآوری در توسعه اقتصادی، تهران: چشم.

معاونت حقوقی ریاست جمهوری (۱۳۸۳)، قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی، و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، تهران: معاونت تدوین، تدقیق، و انتشار قوانین و مقررات.
مؤمنی، فرشاد و سید محمد باقر نجفی (۱۴۰۰)، اقتصاد دانش‌بنیان: مبانی، مفاهیم، روش‌شناسی، تهران: سمت.

- Beniger, J. R. (1986), *The Control Revolution: Technological and Economic Origins of the Information Society*, Harvard University Press.
- Crawford, S. and E. Ostrom (1995), “A Grammar of Institutions”, *The American Political Science Review*, vol. 89, no. 3, 582–600.
- Dequech, D. (2006), “Institutions and Norms in Institutional Economics and Sociology”, *Journal of Economic Issues*, vol. 40, no. 2, 473-481.
- Drucker, P. F. (1969), *The Age of Discontinuity: Guidelines to our Changing Society*, London: Pan Books.
- Godin, B. (2006), “The Knowledge-Based Economy: Conceptual Framework or Buzzword”, *Journal of Technology Transfer*, vol. 31, no. 1, 17-30.
- Kaufmann, D., A. Kraay, and M. Mastruzzi (2004), “Governance Matters III: Governance Indicators for 1996, 1998, 2000, and 2002”, *World Bank Economic Review*, vol. 18, 253-287.
- Kingston, W. (2014), Schumpeter and the end of Western Capitalism, *Journal of Evolutionary Economics*, vol. 24, no. 3, 449-477.
- Lundvall, B. A., P. Intarakumnerd, and J. Vang (2006), *Asia's Innovation Systems in Transition*, Edward Elgar, Cheltenham.
- North, D. (1990), *Institutions, Institutional Change, and Economic Performance*, Cambridge: Cambridge University Press.
- OECD (1995), “The Implications of the Knowledge-Based Economy for Future Science and Technology Policies”, OCDE/GD, vol. 95, no. 136, Paris: OECD.
- Pritchett, L. (2001), “Where Has All the Education Gone”, *The World Bank Economic Review*, vol. 15, no. 3, 367-391.
- Richter, R. (2015), *Essays on New Institutional Economics*, Heidelberg: Springer.
- Samoff, J. (2007), “Education for all in Africa: Still a Distant Dream”, in: *Comparative Education: The Dialectic of the Global and the Local*, Rowman and Littlefield Publishers.

بعاد نهادی و ساختاری اقتصاد دانشی ... (محمدامیر ریزوندی و دیگران) ۲۷

- Stiglitz, J. (1999), "Public Policy for a Knowledge Economy", *Remarks at the Department for Trade and Industry and Center for Economic Policy Research*, vol. 27, no. 3.
- Stiglitz, J. (2017), "The Coming Great Transformation", *Journal of Policy Modeling*, vol. 39, 625-638.

